

« Στον πόλεμο μετράει η δουλειά όλων... »

« Φοβάστε τον εχθρό, αλλά φοβάται κι αυτός εσάς... »

Οι επτά σαμουράϊ

Ένα αγροτικό χωριό στη μεσαιωνική Ιαπωνία υποφέρει από τις αλλεπάλληλες επιδρομές μιας συμμορίας ληστών. Η κοινότητα των απεγνωσμένων χωρικών μισθώνει επτά άνεργους σαμουράϊ με τρεις κούπες ρύζι την ημέρα, για να τους προστατεύσουν από τη λεηλασία. Η νεοσύστατη ομάδα οργανώνει την άμυνα του χωριού φτιάχνοντας από το μηδέν ένα μικρό παλλαϊκό στρατό. Με αυτοθυσία δίνουν την αποφασιστική μάχη.

Πολεμικό έπος, για την αντίσταση στην εκμετάλλευση. Λακωνικό σχόλιο για την ανθρώπινη ιδιοσυγκρασία και την κοινότητα, για την ψυχολογία του πολέμου και την αναγέννηση της συλλογικής ζωής.

Ο γέρος και ο νέος. Ο αστείος, ο εκδηλωτικός κι ο σοβαρός, ο σιωπηλός (δυο όψεις της μετριοφροσύνης). Ο διορατικός κι ο επιδέξιος στην άμυνα. Οι ευγενείς κι ο λαϊκός, ο αυθόρμητος, αυτός που γνωρίζει τις ανθρώπινες αντιφάσεις. Οι ειδικευμένοι πολεμιστές και η ισχύς της μάζας.

Η αγάπη για τον έσχατο, η μέθοδος, η άσκηση, η οργάνωση, το ηθικό, η εγρήγορση, η πίστη, η αυτοχή. Η αντίληψη του χρόνου και της ανεπίστρεπτης στιγμής.

Και τελικά, το εφήμερο του προσωπικού βίου.

« Ο πόλεμος θέλει τρέξιμο. Τρέχεις στην άμυνα. Τρέχεις και στην επίθεση. Όταν σταματήσεις να τρέχεις έρχεται το τέλος σου... »

« Το ψάρι που ξέφυγε, μας φαίνεται πάντα μεγαλύτερο... »

Αυτά, για αρχή...

ΕΞΩ Ο ΣΥΡΙΖΑ, ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Κατάληψη GARE, (Καλλιδρομίου 74, Εξάρχεια)